

1880

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΑΙΔΑΓ. ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Αριθ. ....

4/307

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Π.Ε.Κ. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Αριθμ. ....

6/1205

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΙΔΑΓ. ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
Τίτλος ΕΠΙΣΤΗΜΟΛΟΓΙΑ
Κατηγορία 10
Κιβ. Αριθ. 75
ΧΑΡΑΚΤΗΡ

8-8-25

“ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ,”

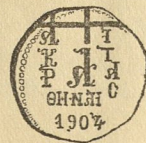
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΑΙΔΑΓ. ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
Αριθ. 4493

ΣΩΤΗΡΗΣ ΣΚΙΠΗΣ

ΧΡΙΣΤΟΣ

ΑΝΕΣΤΗ

ΔΡΑΜΑ ΣΕ ΤΡΙΑ ΜΕΡΗ

ΕΚΔΟΣΗ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΔΑΚΡΙΤΑΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΥ ΠΡΑΚΛΕΙΟΥ

Ἄριθ. εἰς.....

Κατῆ.....

Ἀφιερώνεται
ΣΤΟΝ ΠΑΛΙΟ ΜΟΥ ΦΙΛΟ
κ. ΓΡΗΓΟΡΗ ΚΑΚΟΜΑΝΩΛΗ
ἀπὸ ἀγάπῃ καὶ ἐκτίμησιν
Σ. Σ.

~~ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΥ ΠΡΑΚΛΕΙΟΥ~~
~~Γεν. ἀρ. 984~~
~~Κατῆ 10'~~
~~Ἄριθ. 15~~

ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

Ἡ περιπέτεια τοῦ ἔργου ποῦ παρουσιάζω σήμερα στο κοινὸ εἶνε πρῶτακουστη. Τῇ στιγμῇ ποῦ ἐπρόκειτο νὰ παιχθῆ ἡ περίσιν στο θέατρο τῆς Κυβέλης κι ὅλα προοιωνίζαν τὴν ἐπιτυχία του, ἡ Ἀστυνομία ἐπῆρε τὸ χειρόγραφο κι ἐμπόδισε τὴν διδασκαλία του. Τὴν αἰτία δὲν τὴν ἐκατάλαβα ἀκόμα, οὔτε θὰ τὴν καταλάβω ποτέ. Καὶ στὴ διαμαρτύρηση ποῦ ἔκαμα στὸν Ὑπουργὸ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἡ ἀόριστη ἀπάντηση ποῦ μοῦ ἐδόθη δὲ μ' ἐφώτισε πιὸ πολύ. Προληπτικὴ λογοκρισία δὲν ὑφίστατο τότε, παρὰ γιὰ ζητήματα καθαρῶς στρατιωτικῆς φύσεως καὶ τὸ ἔργο μου δὲν ἔχει οὔτε κἂν σχέση μὲ τὸ Μικρασιατικὸ πόλεμο ἐνόσω εἶνε ἐμπνευσμένο ἀπὸ τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους. Ἡ πρόφαση πάλι τοῦ ἀστυνομικοῦ λογοκριτῆ ὅτι τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» εἶνε μπολσεβικικὸ δὲν εἶνε μόνον ἀσπῆρηκη ἀλλὰ καὶ συνοφαντικὴ γιατί, καθὼς θὰ ἴδουν κι οἱ ἀναγνώστες μου, τὸ ἔργο μου, χωρὶς νὰ ἔχη ρητορικοὺς ψευτοπατριωτισμοὺς, εἶνε στὴν οὐσία του πατριωτικὸ καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπρεπε νὰ συστήσῃ τὴν παράστασή του καὶ σ' αὐτὸ ἀκόμα τὸ μέτωπο ἂν ἤθελε νὰ κάμῃ πατριωτικὴ προπαγάνδα. Γιατὶ ὅσοι ἐπολέμησαν γιὰ τὴν πατρίδα εἴξεραν βέβαια καλὰ πῶς ἄφιναν στὶς πόρτες τῶν σπιτιῶν τους ὄρθια, ἀπειλητικὴ τὴν Τρογυδιά κι ὅμως ἐπολέμησαν καὶ τὸ γιατί τὸ εἴξεραν καλλίτερα ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς λογοκριτές, ἀλλὰ θὰ εὐχαριστοῦντο νὰ τ' ἀκούσουν κι ἀπὸ τὸν ποιητὴ ἀποκρυσταλλωμένο σὲ λίγες δυνατὲς σκηνές. Γι' αὐτὸ καὶ ὅλος ὁ Ἀθηναϊκὸς τύπος—καὶ τὸ λέω αὐτὸ μὲ

ἄπειρη ικανοποίηση—διεμαρτυρήθη γιὰ τὴν ἐξωφρενικὴ αὐτῆ
αὐθαιρεσία τῆς Ἀστυνομίας ποῦ ἐρχόταν νὰ ζημιώσῃ ἠθικῶς
καὶ ὕλικῶς ἓνα συγγραφέα ὁ ὁποῖος ἐπὶ εἰκοσιπέντε χρόνια δὲν
ἔκαμεν ἄλλο ἀπὸ τοῦ νὰ ἐργάζεται μὲ πίστη καὶ ἀφοσίωση γιὰ
τὰ πτωχὰ Ἑλληνικὰ Γράμματα καὶ ὁ ὁποῖος μὲ τὰ ἔργα του
ἐτίμησε τὸ ἑλληνικὸ ὄνομα καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Τὸ πόσο
μ' ἐζημίωσε ἢ ἀλλόκοτη αὐτῆ ἀστυνομικὴ ἐνέργεια ἐλπίζω νὰ
τὸ ἐξηγήσω πλατύτερα ὅταν νομίσω κατάλληλη τῆ στιγμή νὰ
διεκδικήσω δικαστικῶς τὰ συγγραφικὰ μου δικαιώματα. Πρὸς τὸ
παρὸν ἀρκοῦμαι στὴν ἔκδοση τοῦ ἔργου μου στὸ βιβλίον αὐτὸ
ποῦ γίνεται χάρις στὸν πατριωτισμὸ ἑνὸς παλιοῦ καὶ πιστοῦ
φίλου μου τοῦ Πόρ-Σάιτ—τοῦ κ. Γρηγόρη Κακομανώλη.

Σ. Σ.

ἄφριες μονάχη καὶ ἔφρυγες βιαστικὰ χωρὶς καλὰ-καλὰ νὰ
νοιώσω τὸ φιλή σου; Ἄχ, σήμερον—δὲν τὸ ξεχνῶ, καλέ μου
—εἶν' ἡ γιορτὴ σου !.. Σὰν πέρσι τέτοια μέρα, τί χαρά, τί
γέλοια, τί τραγουδία ἀντηχοῦσαν ἐδῶ μέσα !.. Τώρα εἶσαι
μακριά μου πιά, μὲς ἀπὸ μπάλες κανονιῶν καὶ τουφεκιῶν !..
Μὰ ἐγὼ θὰ σοῦ προσφέρω πάλι τὸ μπουκέτο ποῦ ἐξέχωρα
ἀγαπᾷς τῶν μενεξέδων καὶ θὰ σοῦ εὐχηθῶ γιὰ τὴ γιορτὴ
σου χρόνια πολλά νὰ ζήσης μὲ τὴ γυναικοῦλα σου ποῦ σὲ
λατρεῖ !.. (Σ' ἄλλο τόνο λυπημένο). Μὰ δὲ μοῦ λὲς εὐχα-
ριστῶ;.. Δὲ μοῦ μιλάς, καλέ;.. Γιατὶ εἶσαι θυμωμένος μα-
ζὶ μου; Τὶ σοῦ ἔκανα πάλι χωρὶς νὰ τὸ θέλω; (Παίρνει τὴ
φωτογραφία καὶ τὴ βάζει στὰ χεῖλη της. Τὴ φιλεῖ μὲ πάθος.
Νὰ, νὰ, ἢ ἐκδίμισή μου, καλέ !... (Σὲ λιγάνι.) Γιατὶ τώ-
ρα πάλι μὲ κοιτάξεις ἔτσι λυπημένος ;.. Τὶ ἔχεις;.. πὲς μου
το ἔμμένα... Πὲς το στὴ γυναικοῦλα σου νὰ σὲ παρηγορήσῃ.
(Ἀπομακρύνεται κοιτάζοντας τὴ φωτογραφία μὲ κάποιον δέος...
Ἐστερα στρέφει τὰ βλέμματά της καὶ τὰ περιφέρει ἀπλανῆ γιὰ
κάμποσα λεπτὰ τῆς ὥρας στὸ δωμάτιο... Τώρα τὰ καρφώνει ἀνή-
σχα ἐπάνω στὸ πακέτο τῆς κ. Χρυσίδου...)

Θέλει νὰ προχωρήσῃ πρὸς αὐτὸ καὶ μοιάζει σὰ νὰ μὴν μπορῇ.
Πνίγεται ἀπὸ ἀγωνία. Τέλος προχωρεῖ μὲ μεγαλὴ πρὸσπάθεια
ἀλλὰ καὶ μὲ προφύλαξη. Ξετιλύγει τὸ πακέτο νευρικὰ καὶ παίρνει
στὰ χεῖρα της τὴν ἐφημερίδα... Διαβάζει κάπου;) Νίκος Λεοντό-
πουλος !.. ἔπεσε ἡρωϊκῶς....

(Ρίχνει σαρακιτικὴ φωνὴ καὶ σωριάζεται ξερὴ στὸ πάτωμα μὲ
τὴν ἐφημερίδα σφιγμένη στὸ χέρι της)

ΣΚΗΝΗ VI

Ἀπὸ τὴν πόρτα τῆς εἰσόδου μπαίνει μιὰ ἀπλὴ, ἀξιοσέβαστη
γυναικοῦλα, θεῖα τῶν κοριτσιῶν. Ἀπὸ τὴ μέσα πόρτα μπαίνει ἡ
Χρυσανγή.

ΚΑΙ ΟΙ ΔΥΟ

Τι εἶνε; Τι τρέχει; Παναγία βόηθα !.. (Τρέχουν πρὸς στήν Κασσάντρα καὶ π. ο.σ.π.θ. ὡν νὰ τὴν ἀνασηκώσουν. Τὴν ἀνασηκώνουν μὲ κόπο καὶ τὴ βάζουν σὲ μιὰ πολυθρόνα)

Η ΘΕΙΑ

Τι ἔπαθες, κορίτσι μου;

ΧΡΥΣΑΥΓΗ

Τι ἔχεις, Κασσάντρα; Πές μας ἐμᾶς τι ἔχεις;

ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ

— (Μὲ τρελλή ἔκφρασι.) Ἐκεῖ... ἐκεῖ κάτου !..

Τὸ χιόνι, Θεέ μου, τὸ χιόνι !.. Ἄσπρο σὰν πούπουλο !..

Ἔνα μαχίρι !.. Μιὰ λουρίδα αἷμα ἐπάνω στὸ χιόνι !..

Τὸν σκότωσαν !.. Τοὺς σκότωσαν !.. Ὑστερα τὸ κρύο !..

Ὑστερα τὸ κοράκι !.. Κρυώνω !.. ὦ, πῶς κρυώνω !..

Ρίξτε μου ὅλη τὴ νύχτα γιὰ σκέπασμα νὰ ζεσταθῶ !..

Η ΘΕΙΑ

Σώπα, σώπα, κορίτσι μου !.. Μὴ μᾶς παραράξης !.. Δὲν εἶνε τίποτε !.. Θὰ κρυώσες ἐδῶ μέσα χωρὶς φωτιά !.. Καὶ κάνει τόσο κρύο σήμερα !.. Ἄχ, Χρυσανγὴ γιατί δὲν ἀναψες φωτιά !..

ΧΡΥΣΑΥΓΗ

(Κλαψάριμα.) Ναί, ἐγὼ φταίω ποῦ δὲν ἀναψα φωτιά !..

ΚΑΣΣΑΝΤΡΑ

(Σηκώνεται ἀπότομα. Ἡ ἔκφρασή της εἶνε ἄγρια.) Τρέξιε !.. Βοήθεια !.. Τὸν σκοτώνουν... Ἐδῶ στὴ γειτονιά !.. Ἡ κορμάλι !.. Τὴν ἔστησαν !.. Θὰ τὸν σκοτώσουν !.. Θὰ τοὺς σκοτώσουν καὶ τοὺς τρεῖς !.. (Ὁρμάει πρὸς τὴν

πόρτα. Ἡ Χρυσανγὴ προφταινεὶ καὶ τὴν κλειδώνει.) Ἀφήστε με νὰ πάω !.. Ἀφήστε με σᾶς λέω !..

Η ΘΕΙΑ

Ποῦ θὰ πᾶς ἔτσι ἀντιυτη;.. Ντύσου πρώτα καὶ πᾶμε μαζί, Κασσάντρα μου. (Ἡ Κασσάντρα τώρα ἀπαλιθώνεται σὲ μιὰ τραγικὴ στάση. Μοιάζει νὰ συγκοινωνῇ μὲ κάτι μυστηριώδες καὶ αἴλο.)

Η ΘΕΙΑ

(Χαμηλόφωνα στὴ Χρυσανγὴ). Μά, τί συνέβη; Τὸ ἔμαθε;

ΧΡΥΣΑΥΓΗ

Μὰ ἀπὸ ποιόν;... Ἐγὼ δὲν τῆς τὸ εἶπα.

Η ΘΕΙΑ

(Ἀντικρίζοντας ἔξαφνα τὴν ἐφημερίδα, τὴν παίρνει μὲ προσοχὴ καὶ διαβάζει.) Τὴ κουτὴ ποῦ εἶσαι νὰ κάθεται νὰ δίνης πίστη σὲ φλυαρίες... Τώρα δὰ μοῦ εἶπαν ἀκόμα πῶς ὁ Νίκος εἶνε μιὰ χαρά !.. Ἐγινε λάθος στὸ ὄνομα !.. Εἶπαν στὴν ἀρχὴ πῶς εἶταν αὐτός, ἐν ὧ εἶταν ἓνας ἄλλος ποῦ εἶχε τὸ ἴδιο ὄνομα !.. Δὲ μὲ πιστεύεις, Κασσάντρα μου; (Ἡ Κασσάντρα οὔτε ἀπαντᾷ, οὔτε κινεῖται ἀπ' τὴν θέση της.)

ΧΡΥΣΑΥΓΗ

Κι ἐμένα τώρα δὰ μοῦ εἶπαν πῶς ἦρθε κάποιος ἀπ' τὸ λόγος του καὶ μᾶς φέρνει εἰδήσεις του. (Ἡ Κασσάντρα ὀρμᾷ ἀπότομα στὸ παρακείμενο δωμάτιο.)

ΣΚΗΝΗ VII

Η ΘΕΙΑ

Πρέπει νὰ τρέξις γιὰ γιατρό.

ΧΡΥΣΑΥΓΗ

Σὲ ποιόν; Ποῦ;

Η ΘΕΙΑ

Νά !... πετάξου στήν Κλινική... Δύο βήματα εἶνε !... Πῆς πῶς εἶνε μεγάλη ἀνάγκη !. (Ἡ Χρυσάυγῃ ξεκλειδώνει τὴν πόρτα κι ἐτοιμάζεται νὰ φύγῃ). Ἡ καλλίτερα σιάσου !.. Θὰ φωνάξω ἀπ' τὸ παράθυρο κανένα γείτονα !. (Πλησιάζει στὸ παράθυρο.)

ΧΡΥΣΑΥΓΗ

(Σὰ χαμένη.) Ἔλεος !.. Ἐλεος. Θεέ μου !..

Η ΘΕΙΑ

(Ἀνοίγοντας τὸ παράθυρο.) Κυρὰ Σταυροῦλα !... πλησίασε νὰ σοῦ πῶ κάτι !... (Μικρὴ σιγὴ) Στὸ ἄλλο τὸ παράθυρο;... Περίμενέ με!.. Ἐφτασα !... (Φεύγει).

ΧΡΥΣΑΥΓΗ

Ἔλεος, Θεέ μου !... (Παίρνει τὴν ἔφημερίδα καὶ τὴ διαβάζει. Σὲ λιγάκι. Κλαμμένα καὶ παραπονετικὰ.) Ὡστε αὐτὴ εἶταν ἡ ἐκπληξὴ ποῦ μᾶς προετοιμάζε ἡ κυρία Χρυσίδου!..

ΣΚΗΝΗ VIII

[Χτυποῦν τὴν πόρτα. Σὲ λίγο μπαίνει ὁ Τάκης, νέος κομψοῦς, μὲ μονόκλ.]

ΤΑΚΗΣ (εὐθυμῶς)

Δεσποινίς, καλησπέρα σας.

ΧΡΥΣΑΥΓΗ

(Σκουπίζοντας τὰ δακρῶτά της.) Κύριε !..

ΤΑΚΗΣ

Ἴσως σᾶς ἐκπλήττει ἡ παρουσία μου!... Ἐχτύπησα

τὴν πόρτα, ἀλλὰ δὲν μοῦ ἀπάντησε κανεὶς!.. Λοιπὸν ἐπέτρεψα εἰς τὸν ἑαυτό μου τὴ μικρὴ αὐτὴ ἀδιακρισία!.. Ἦρθα νὰ μάθω τὰ νέα σας, ξέρετε!.

ΧΡΥΣΑΥΓΗ

(Ξερά) Ἡ καλωσύνη σας.. Ἀλλὰ ἡ ὥρα καθὼς βλέπετε!..

ΤΑΚΗΣ

Εἶναι τόσο τὸ ἐνδιαφέρον μου γιὰ σᾶς!..

ΧΡΥΣΑΥΓΗ

(Σχεδὸν ἀπότομα). Ξέρετε, κύριε, πῶς ἡ ἀδελφή μου εἶναι πολὺ ἄρρωστη.

ΤΑΚΗΣ

Ἡ φαντασία σας, δεσποινίς!.. Ἐμαθε τὸ φόνου τοῦ ἀντρα της;..

ΧΡΥΣΑΥΓΗ

Ἡ κυρία ἀδελφή σας εἶχε τὴν πρόνοια ν' ἀφήσῃ μιὰ ἔφημερίδα!..

ΤΑΚΗΣ

Θιγρῶ πῶς αὐτὴ εἶταν ἡ καλλίτερη λύσις.

ΧΡΥΣΑΥΓΗ

(Σαρκαστικὰ). Ὑποθέτετε ;...

ΤΑΚΗΣ

Μὰ, δεσποινίς, δὲν πρέπει νὰ μεγαλοποιῆτε τὰ πράγματα!.. Βέβαια.. ἓνα δυστύχημα, εἶναι πάντα δυστύχημα... Συλλογισθῆτε ὁμως... Τὸ ἐνδοξος θάνατος. (Σὲ προσποιητὸ τόνο) Ὅλοι θὰ πεθάνομε μιὰ μέρα... Ποὺς ξέρει ἀπὸ

τι ἀρρώστεια.. Σ' ἕνα ἔλεεινὸ κρεβίτι.. Ἐν ᾧ ἐκεῖνος ἐπέ-
θανε ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος!.. Ἐξ ἄλλου, δεσποινίς, ἡ
ἀδελφή σας εἶνε νέα καὶ ἀρεκτά ὠραία μάλιστα!.. Ὅλα μὲ
τὸν καιρὸ θὰ διορθωθοῦν.. Κι ἐσεῖς μὴν ἀφήνετε νὰ σᾶς
καταβάλλῃ ὁ πόνος.. Ἀνοίξετε κι ἕνα παραθυράκι στὴ λύ-
πη σας.. Σᾶς χροιάζεται λίγος ἐγωϊσμός!.. Τέτοιο προσω-
πάκι δὲν πρέπει νὰ τὸ σκιάσῃ τὸ παραμικρότερο σύννεφο.

ΧΡΥΣΑΥΓΗ

Μὴν παίζετε, κύριε, μὲ τῶν ἄλλων τὴ συμφορὰ!..

ΤΑΚΗΣ

Ἐχετε λάθος. Ἰσα, ἴσα, ποῦ δὲν παίζω καθόλου. Μι-
λῶ σὰν ἄνδρας στὴν κόρη τῶν ὀνείρων μου. Μιλῶ σ' ἐ-
κεινὴ ποῦ κρατεῖ στὰ χέρια τῆς τὴν εὐτυχία μου, τὴ ζωὴ
μου, τὸ μέλλον μου!.. ὦ, νὰ ξέρατε πόσο σᾶς ἀγαπῶ, δε-
σποινίς Χρυσαυγὴ!.. ὦ νὰ ἐμαντεύατε τὴ μεγάλα ποῦ εἶναι
γιὰ σᾶς τὰ αἰσθημάτων μου καὶ τὴ εὐγενεῖς οἱ προθέσεις
μου!..

ΧΡΥΣΑΥΓΗ

Τότε δὲν ἔχετε παρὰ νὰ περιμένετε τὸν ἀδελφὸ μου
γιὰ νὰ τοῦ τὰ πῆτε ὅλα αὐτά!.. Σὲ λίγες ἡμέρες θὰ εἶν' ἐ-
δῶ!..

ΤΑΚΗΣ

Ὁ ἀδελφός σας;.. Μὰ δὲν ξέρετε λοιπὸν;..

ΧΡΥΣΑΥΓΗ

(Μὲ τρόμο) Τί; τί;

ΤΑΚΗΣ

Τίποτε!.. Ἦθελα νὰ πῶ... Δὲν ξέρετε ὅτι εἶναι στὸν
πόλεμο;

ΧΡΥΣΑΥΓΗ

Θὰ εἶταν λιγάκι δύσκολο νὰ μὴν τὸ ξέρω!.. Πῶς
ἐτρόμαξί, Θεέ μου!.. Ἐγὼ σᾶς μιλῶ γιὰ τὸν ἄλλο μου
ἀδελφὸ ποῦ εἶναι στὴν Ἀμερικὴ.

ΤΑΚΗΣ

(Μὲ φανερὴ δυσἀρέσκεια). Ἄ, γαί!... (Ἰδιαιτέρως).
Εἶναι κι ὁ ἄλλος!.. (δυνατὰ) Τὸν εἶχα λησμονήσῃ ὀλωσιό-
λου!.. Ἀλλὰ γιὰ ν' ἀπευθυνθῶ σ' ἐκεῖνον, ἤθελα ἐν πρώ-
τοις νὰ γνωρίζω τὰ αἰσθημάτων σας γιὰ μένα. Ἦθελα νὰ
χῶ κάποιον ἐνθάρρυνση ἀπὸ μέρος σας.

ΧΡΥΣΑΥΓΗ

Ἄν τὸ νομίζετε ἀπαραίτητο αὐτό!.. Τὴν ἔχετε!..

ΤΑΚΗΣ

Αὐτὸ εἶνε μία λέξη!.. Ἦθελα κάτι καλλίτερο!.. Ἦ-
θελα νὰ ἰδῶ, νὰ νοιώσω ἂν πραγματικὰ μ' ἀγαπάτε!..
(τὴν πλησιάζει).

ΧΡΥΣΑΥΓΗ

(Ἀποτραβιέται). Δὲ σᾶς ἐννοῶ!..

ΤΑΣΗΣ

(Τὴν πιάνει ἀπ' τὸ χεῖρ) Νὰ!... ἤθελα νὰ μοῦ δώσετε
μιά ἀπ' δεῖξι πιδὸ χροοπισστή.. δὲ λέω τῆς ἀγάπης σας,
γιατὶ δὲ μὲ γνωρίζετε ἀκόμα καλά, ἀλλὰ τῆς συμπαθείας
σας. Κι ἐγὼ θὰ γίνομαι θυσία γιὰ σᾶς.. (τὴ σφίγγει) Γιὰ
σένι, γλυκειά μου, ποῦ σὲ λατρεύω!.. (τὴν φιλεῖ ἀπότομα
στὸ στόμα δυνατὰ, ἐν ᾧ ἐκεῖνη ἀγωνίζεται νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὰ
χέρια του).

ΧΡΥΣΑΥΓΗ

(Μὲ ἀγωνία). Ἐφήστε με, σᾶς λέω !... Ἐφήστε με !...
(Κατορθώνει καὶ τοῦ ξεφεύγει).

ΤΑΚΗΣ

Τὶ κακιὰ ποῦ εἴσθε !..

ΧΡΥΣΑΥΓΗ

Φύγετε σᾶς παρακαλῶ !.. Φύγετε ἀμέσως !...

ΤΑΚΗΣ

Μὲ διώχνετε ;

ΧΡΥΣΑΥΓΗ

Ἡ διαγωγή σας εἶνε ἀκατανόητη πρὸς σ' ἓνα κορίτσι
ὄρφανὸ καὶ ἀπροστάτευτο .. τριγυρισμένο ἀπὸ πένθος...

ΤΑΚΗΣ

Μὰ πῶς εἴσθε ἀπροστάτευτη, ἀφοῦ ἐγὼ θὰ γίνω προ-
στάτης σας ;

ΧΡΥΣΑΥΓΗ

Δὲ σᾶς ἔδωκε κανεὶς αὐτὸ τὸ δικαίωμα !..

ΣΚΗΝΗ ΙΧ.

Χτυποῦν τὴν πόρτα. Ἡ Χρυσάυγὴ τρέχει καὶ ἀνοίγει.

Μπαίνει ὁ βοηθὸς τῆς Κλινικῆς.

ΓΙΑΤΡΟΣ

Δεσποινίς !... Κύριε !.. Ἐδῶ εἶνε ἡ ἀσθενὴς ποῦ μὲ
φώναξαν νὰ ρθῶ νὰ ἐξετάσω;

ΧΡΥΣΑΥΓΗ

Ἄ, εἴσθε ὁ γιατρός;

ΓΙΑΤΡΟΣ

Μάλιστα, δεσποινίς.. Βοηθὸς τῆς Κλινικῆς. . . Εἶμα-
στε πολὺ γείτονες.

12

WILSON
WILSON
WILSON